

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1910
Ημερομ. Κατάθεσης: 16/12/2025

Αθήνα, 16 Δεκεμβρίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Αναγκαιότητα θεσμικής κατοχύρωσης της Ψυχοθεραπείας και διασφάλισης ποιότητας στην παροχή υπηρεσιών ψυχικής υγείας με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα»

Η άσκηση της ψυχοθεραπείας στη χώρα μας εξακολουθεί να παραμένει ανομοιογενής, χωρίς θεσμική ρύθμιση και χωρίς πλαίσιο πιστοποίησης, παρά τη διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση υπηρεσιών ψυχικής υγείας και τη σημασία της ποιότητας και της ασφάλειας των ψυχοθεραπευτικών παρεμβάσεων.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις εθνικές επιδημιολογικές μελέτες (ΕΠΙΨΥ, 2023 / OECD, 2023), το 22% των Ελλήνων ενηλίκων παρουσιάζει συμπτώματα ψυχολογικής δυσφορίας, ενώ περίπου το 12% εμφανίζει διαγνωσμένα συμπτώματα άγχους ή κατάθλιψης. Παράλληλα, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (WHO, 2024) κατατάσσει την Ελλάδα μεταξύ των χωρών με υψηλά ποσοστά ψυχικής δυσφορίας σε σχέση με τον πληθυσμό. Η εικόνα στους εφήβους και στα παιδιά είναι ακόμη πιο ανησυχητική: οι έρευνες του ΕΠΙΨΥ (2023) σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου κατέγραψαν ότι το 16,3% των εφήβων αναφέρει συμπτώματα καταθλιπτικής διάθεσης, το 14,8% έχει σκεφτεί να αυτοτραυματιστεί, ενώ το 11,2% δηλώνει ότι έχει προβεί σε κάποιας μορφής αυτοτραυματική συμπεριφορά. Από την άλλη, η Ελληνική Εταιρεία Παιδοψυχιατρικής (2023) καταγράφει αύξηση 30% στις παραπομπές για διαταραχές συμπεριφοράς, συναισθήματος και αυτοτραυματισμού σε εφήβους.

Στο πλαίσιο αυτό ωστόσο, σύμφωνα με πρόσφατο υπόμνημα της Εθνικής Εταιρείας Ψυχοθεραπείας Ελλάδος (ΕΕΨΕ), του φορέα που εκπροσωπεί 39 οργανισμούς 15 διαφορετικών ψυχοθεραπευτικών προσεγγίσεων και περισσότερους από 3.000 επαγγελματίες, πλέον «με απλή δήλωση έναρξης επαγγέλματος στη ΔΟΥ [...] άτομα εντελώς ανεκπαίδευτα, ακόμα και παντελώς άσχετα με θέματα ψυχοκοινωνικής υγείας, μπορούν να δηλώσουν ψυχοθεραπευτές, γεγονός που εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον έλλειψης σαφούς θεσμικού πλαισίου, παρατηρείται η αύξηση ανεξέλεγκτων ιδιωτικών ή δημόσιων εκπαιδευτικών κέντρων ψυχοθεραπείας κάποια από τα οποία δεν πληρούν τα υψηλά κριτήρια και τις αυστηρές προδιαγραφές εκπαίδευσης και δεοντολογίας των ψυχοθεραπευτών που θέτει η Ε.Ε.Ψ.Ε., η Ε.Α.Ρ. (European Association for Psychotherapy) αλλά και η ευρύτερη επιστημονική κοινότητα.»

Την ίδια στιγμή, η Επιτροπή Ψυχικής Υγείας του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕΣΥ) επισημαίνει ότι «Η εκπαίδευση στην ψυχοθεραπεία στην Ελλάδα σήμερα είναι ανομοιογενής. Διδάσκεται εν μέρει σε ακαδημαϊκό πλαίσιο αλλά κυρίως από εταιρείες εκπαίδευσης στην ψυχοθεραπεία, μερικών εκ των οποίων τα προγράμματα

εναρμονίζονται με αντίστοιχα διεθνών εταιρειών δυστυχώς όμως αυτός δεν είναι ο κανόνας. [...] Τα δε προγράμματα εκπαίδευσης στην ψυχοθεραπεία δεν αξιολογούνται από κανένα φορέα. Συνήθεις είναι οι περιπτώσεις κακής πρακτικής, που κατά καιρούς απασχολούν και τον τύπο, από άτομα που επαγγελματικά ουδεμία σχέση έχουν με τα επαγγέλματα ψυχικής υγείας, ή έχουν μια καθ' εφαπτομένη σχέση με αυτά, ή είναι ελλιπώς εκπαιδευμένα ή ασκούν αναποτελεσματικές θεραπείες που δεν είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες (evidence based). Κατά συνέπεια, η άσκηση της ψυχοθεραπείας στην Ελλάδα δεν καθορίζεται ακόμα από ένα σαφές θεσμικό πλαίσιο, με σοβαρές συνέπειες τόσο για την ασφάλεια και την ψυχική υγεία των θεραπευόμενων, που απευθύνονται σε ψυχοθεραπευτές χωρίς να υπάρχει εγγύηση για την επιστημονικότητα και εγκυρότητα του έργου τους, όσο και για τους επαγγελματίες ψυχικής υγείας, που αποφασίζουν να εκπαιδευτούν σε κάποια ψυχοθεραπευτική προσέγγιση χωρίς να υπάρχουν ξεκάθαρες απαραίτητες προδιαγραφές για την ποιότητα, την διάρκεια, τα περιεχόμενα και τα συστατικά της συγκεκριμένης εκπαίδευσης.»

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, 25 χώρες έχουν ήδη προχωρήσει στη νομική κατοχύρωση της ψυχοθεραπείας ως διακριτής επαγγελματικής εξειδίκευσης, ορίζοντας συγκεκριμένα κριτήρια εκπαίδευσης και άσκησης του επαγγέλματος. Στις περισσότερες χώρες, η εκπαίδευση παρέχεται από αναγνωρισμένα ιδιωτικά εκπαιδευτικά κέντρα ή ινστιτούτα, στα οποία διδάσκουν πιστοποιημένοι και έμπειροι ψυχοθεραπευτές της αντίστοιχης προσέγγισης. Η κατάρτιση έχει κυρίως βιωματικό χαρακτήρα και περιλαμβάνει θεωρητική εκπαίδευση ανά θεραπευτική μέθοδο, εποπτεία, πρακτική άσκηση, συμμετοχή σε ερευνητικές δραστηριότητες, καθώς και διαδικασίες προσωπικής ανάπτυξης ή αυτογνωσίας. Μετά την ολοκλήρωση των πανεπιστημιακών σπουδών, η εξειδίκευση διαρκεί συνήθως 3 έως 5 έτη, με ελάχιστο όριο τις 1.400 ώρες, σύμφωνα με τα πρότυπα της European Association for Psychotherapy (EAP). Η ποιότητα των προγραμμάτων και η τήρηση των κανόνων δεοντολογίας ελέγχονται από τις διεθνείς επιστημονικές ενώσεις κάθε θεραπευτικής προσέγγισης, ενώ η αναγνώριση των εκπαιδευτικών φορέων, των εκπαιδευτών και των αποφοίτων-ψυχοθεραπευτών γίνεται μέσω αρμόδιου θεσμικού οργάνου, το οποίο λειτουργεί ανεξάρτητα ή υπάγεται στο Υπουργείο Υγείας, Οικογένειας ή Κοινωνικών Υπηρεσιών της εκάστοτε χώρας.

Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕΨΕ προτείνει, σε συμφωνία με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές, τη σύσταση Μητρώου Ψυχοθεραπευτών, τη δημιουργία Επιτροπής Δεοντολογίας Ψυχοθεραπευτών, τη συστηματική συμμετοχή των επιστημονικών φορέων ως εμπειρογνωμόνων στις διαδικασίες θεσμοθέτησης της ψυχοθεραπείας, καθώς και τη ρύθμιση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων μέσω θεσμικού προς αυτόν τον σκοπό φορέα. Ενώ η Επιτροπή Ψυχικής Υγείας του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕΣΥ) έχει ήδη εισηγηθεί τη δημιουργία Μόνιμης Επιτροπής Πιστοποίησης Προγραμμάτων Εξειδίκευσης σε Ψυχοθεραπείες (ΜΕΠΕΨΥ), την ανάγκη προσδιορισμού κριτηρίων ποιότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και τη θέσπιση μηχανισμών ελέγχου δεοντολογίας. Ωστόσο, μέχρι σήμερα οι προτάσεις αυτές δεν έχουν μετατραπεί σε θεσμική ρύθμιση.

Επειδή τα πρόσφατα επιδημιολογικά δεδομένα καταδεικνύουν σημαντική άνοδο των περιστατικών ψυχικής δυσφορίας σε ενήλικες, παιδιά και εφήβους, γεγονός που καθιστά επιτακτική την ύπαρξη ασφαλών και ποιοτικών ψυχοθεραπευτικών παρεμβάσεων,

Επειδή η χώρα εξακολουθεί να μην διαθέτει ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση της ψυχοθεραπείας, παρά την αυξανόμενη ζήτηση για επιστημονικά τεκμηριωμένες υπηρεσίες ψυχικής υγείας,

Επειδή η δυνατότητα οποιουδήποτε να παρουσιάζεται ως “ψυχοθεραπευτής” χωρίς επαρκή έλεγχο εκπαίδευσης και δεοντολογίας δημιουργεί ανησυχίες για την ασφάλεια του κοινού, ενώ η έλλειψη ρύθμισης έχει επιτρέψει την ανάπτυξη μη εποπτευόμενων εκπαιδευτικών δομών με σημαντικές αποκλίσεις από τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα εκπαίδευσης,

Επειδή 25 ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη θεσμοθετήσει τον κλάδο, θέτοντας σαφή κριτήρια εκπαίδευσης και άσκησης του επαγγέλματος, και η Ελλάδα οφείλει να εναρμονιστεί με τις ευρωπαϊκές πρακτικές.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- 1. Προτίθεται το Υπουργείο να προχωρήσει σε άμεση νομοθετική ρύθμιση της άσκησης της ψυχοθεραπείας στην Ελλάδα, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα και η ασφάλεια των παρεχόμενων υπηρεσιών;**
- 2. Σκοπεύει το Υπουργείο να αξιολογήσει τις προτάσεις της ΕΕΨΕ σχετικά με τη σύσταση Μητρώου Ψυχοθεραπευτών, με σαφή και επιστημονικά κριτήρια εγγραφής βάσει διεθνών προτύπων, καθώς και τη θεσμοθέτηση Επιτροπής Δεοντολογίας Ψυχοθεραπευτών, η οποία θα έχει αρμοδιότητα τον έλεγχο, την εποπτεία και τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων δεοντολογίας του επαγγέλματος;**
- 3. Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η υλοποίηση της πρότασης του ΚΕΣΥ για τη δημιουργία της ΜΕΠΕΨΥ, της Μόνιμης Επιτροπής Πιστοποίησης προγραμμάτων εξειδίκευσης στις Ψυχοθεραπείες; Υπάρχει χρονοδιάγραμμα ενεργοποίησής της;**
- 4. Θα διασφαλιστεί θεσμικά η συμμετοχή αναγνωρισμένων επιστημονικών φορέων στη διαδικασία καθορισμού των κριτηρίων εκπαίδευσης και άσκησης της ψυχοθεραπείας, αξιοποιώντας την εξειδικευμένη τεχνογνωσία και εμπειρία τους;**

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Θρασκιά Ουρανία (Ράνια)